

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2011. év május hó 12. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

Ítéletet:

A nyereségvágyból elkövetett emberölés bűntettének kísérlete miatt **a vádlott** ellen indított büntető ügyben a Nógrád Megyei Bíróság 2010. év április hó 29. napján kelt 7.B.22/2010/20. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlott főbüntetését 8 (nyolc) év 6 (hat) hónap fegyházbüntetésre **enyhíti**.

A vádlottat 87.500 (nyolcvanhétezer-ötszáz) Ft vagyonekobzásra is ítéli.

A kiadni rendelt bűnjelek lefoglalását megszünteti.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú ítélet meghozatalától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárásban felmerült 16.770 (tizenhatezer-hétszázhetven) Ft bűnügyi költséget az Állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A Nógrád Megyei Bíróság a 2010. év április hó 29. napján kihirdetett 7.B.22/2010/20. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés bűntettének kísérletében (Btk. 166. § (1) (2) bekezdés b) pont, Btk. 16. §), ezért őt 10 évi és 6 hónapi fegyházbüntetésre és 8 évre a közügyektől eltiltásra ítélte. A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámítani

rendelte. A Nógrád Megyei Bíróság Gazdasági Hivatalánál Bj. 42/2010. szám alatt bűnjelként kezelt tárgyak közül az 1., 2., 3., 4., 9., 10. és 15. tételszám alatti bűnjelek lefoglalását megszüntetette és elrendelte azok megsemmisítését. A 6., 8. tételszám alatti bűnjeleket elkobozni rendelte, míg a 12., 13., 14., 16., 17 és 18. tételszám alatti bűnjeleket a vádlottnak rendelte kiadni, az 5., 7., és 11. tételszám alatti bűnjeleket pedig a sértett hozzátartozójának kiadni rendelte. Kötelezte a vádlottat 296.561. Ft bűnügyi költség megfizetésére, míg az ezt meghaladóan felmerült 104.500 Ft bűnügyi költség tekintetében akként rendelkezett, hogy azt az Állam viseli.

Az ítéletet az ügyész tudomásul vette, míg a vádlott és védője a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a Bf. 573/2010/1. számú átiratában - és képviselője a nyilvános ülésen - az enyhítésre irányuló védelmi fellebbezést nem tartotta megalapozottnak. Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan megtartásával folytatta le az eljárást. A bizonyítást a szükséges körben lefolytatta, és valamennyi bizonyítékot értékelési körébe vonva lényegében hibamentes tényállást állapított meg, azt csupán azzal indítványozta kiegészíteni, hogy a vádlott a sértett házának nyitott bejárati ajtaján keresztül jutott be a lakásba. Egyebekben a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékelte, a bizonyítékok értékeléséről számot adott, indokolási kötelezettségének eleget tett. Részletesen megindokolta, hogy a vádlott védekezését miért nem fogadta el, és helytállóan állapította meg azt is, hogy a vádlott a sértett lakásába történő behatolásakor a húsklopfolót már eleve magával vitte. Nem fogadta el továbbá a vádlott azon védekezését sem, hogy mindössze három ütést mért a sértett fejére. Ezzel szemben a tárgyaláson meghallgatott igazságügyi orvosszakértőnek az erőbehatások számával és módjával, valamint az erőbehatások nagyságát illetően kifejtett véleményét fogadta el. Utalt az ügyész arra is, hogy az elsőfokon eljáró Nógrád Megyei Bíróság tévedett, amikor azt állapította meg, hogy a vádlott eshetőleges szándékkal követte el a cselekményét. E körben kifejtette, hogy a vádlott eredeti szándéka a sértett értékeinek a mindenáron történő megszerzésére irányult, a sértett ellenállását követően a vádlott a 85 éves idős ember fejére irányított ütésekkel a húsklopfoló élével, illetve tompa felével tíz ütést mért, egészen addig, amíg a húsklopfoló nyele el nem tört, illetve a sértett szemei „fel nem akadtak”. Ebből a vádlotti magatartásból pedig az a következtetés vonható le, hogy magatartása nem csak a sértett ellenállásának megtörését, hanem a sértett életének kioltását célozta. Csak miután meggyőződött a vádlott arról, hogy a sértett az eszméletét elvesztette, akkor kezdte keresni a sértett pénzét, értékeit. A fentiekre figyelemmel indítványozta a bűnösségi körülmények köréből az eshetőleges szándéokra történő utalás mellőzését, a bűnösségi körülmények további felsorolása helytálló, ugyanakkor a kiszabott büntetés arányban áll a vádlott tettének súlyával, az alanyi bűnösségének fokával, ezért annak enyhítésére nem látott lehetőséget. Indítványozta, hogy az átiratban foglalt kiegészítésekkel a Fővárosi Ítéltábla a Nógrád Megyei Bíróság ítéletét hagyja helyben.

A védő a nyilvános ülésen tartott perbeszédében az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését változatlan tartalommal fenntartotta. Utalt arra, hogy a védelem a tényállást és a jogi minősítést nem vitatja, a bizonyítékok értékelése is helytálló és a vádlott bűnösségére vont következtetés is helyes. Ugyanakkor a megyei bíróság által alkalmazott büntetés eltűzött, ezért az enyhítő körülmények nyomatékossabb értékelésével a büntetés lényeges enyhítését indítványozta. E körben utalt arra, hogy a cselekmény kísérleti szakban rekedt, a sértett összességében 8 napon belül gyógyuló sérüléseket szenvedett. Védenccé nem kívánta a sértett halálát, csak azután támadt a sértetre, miután az ellenállást tanúsított és fejéről lehúzta a maszkot. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megalapozottan állapította meg, hogy védenccé eshetőleges szándékkal követte el a cselekményét. Mindezekre figyelemmel a büntetés enyhítését kérte.

A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában elismerte bűnösségét és megbánását hangoztatta.

A védelmi fellebbezésre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy a Nógrád Megyei Bíróság az eljárási szabályokat megtartotta, az ügy elbírálásához szükséges releváns tényeket feltárta, valamennyi bizonyítékot az értékelési körében vont, azokat egyenként és összességében értékelte. A tényállást alapvetően helytállóan állapította meg, de az mind a vádlott személyi körülményeit, mind pedig a történeti tényállás tekintetében kiegészítésre szorul, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával a rendelkezésére álló iratok tartalma alapján a következőkkel egészíti ki:

- A vádlott személyi körülményeit azzal egészíti ki, hogy őt a Balassagyarmati Városi Bíróság 2010. június 3. napján jogerőre emelkedett 2.Fk.7/2009/27. számú ítéletével a 2008. április 25. napján elkövetett lopás büntette és más bűncselekmények miatt 1 évi és 2 hónapi börtönbüntetésre ítélte, amelynek végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. /másodfokú iratok: 8. sorszám alatt elfekvő bűnügyi értesítő/
- Történeti tényállást kiegészíti az elsőfokú ítélet indokolásának 8. oldal 2. bekezdésében szereplő azzal a megállapítással, hogy a vádlott a ház nyitott bejárati ajtaján keresztül hatolt be a sértett lakásába. /nyomozati iratok 433. oldal 3. bekezdés és nyomozati iratok 459. oldal, helyszíni kihallgatási jegyzőkönyv, 20. sorszám alatti tárgyalási jegyzőkönyv 5. oldal/
- Ugyancsak átemeli az ítélet indokolás 15. oldalának 4. bekezdéséből annak első mondatát a történeti tényállásba, mely szerint: a vádlott által a bűncselekmény elkövetéséhez eszközül használt balta alakú fém húsklopfoló tompa vége 5×4 cm, míg a vágóéle baltaélhez hasonló, összesen 10,6 cm hosszú, amely emberi élet kioltására alkalmas. /Helyszíni szemle jegyzőkönyv; nyomozati iratok 65. oldal utolsó bekezdés/

- Kiegészíti továbbá a történeti tényállást azzal, hogy a vádlott azért is ütötte egyre erősebben a sértettet, hogy az meghaljon, mivel a sértett a maszkot meghúzta az arcán, ezért a vádlott megijedt, hogy felismeri, továbbá félt attól, hogy a sértett nehogy kiabáljon vagy segítséget hívjon. /nyomozati iratok: 448. oldal 1. bekezdés, továbbá 461. oldal 2. bekezdés/

A fenti kiegészítésekkel a tényállás már minden tekintetben megalapozottá vált, az mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla így fogadta el felülbírálata alapjául.

A Nógrád Megyei Bíróság a vádlott ténybeli beismerő vallomására is figyelemmel egyébként a tényállást aggálymentesen állapította meg, a bizonyítékok értékeléséről ítélete III. fejezetében részletesen és kimerítően számot adott, indokolási kötelezettségének is eleget tett. Ennek során kifejtette, hogy a tényállás releváns körülményeit a vádlott cselekményének lényegére tett beismerő vallomásán felül milyen további bizonyítékokra - így a sértett vallomására, a tanúvallomásokra, illetve az igazságügyi orvosszakértőnek a nyomozati szakban, illetve tárgyaláson előterjesztett véleményére, továbbá egyéb okirati bizonyítékokra - alapította. Megalapozottan állapította meg - különös tekintettel a vádlottnak a helyszíni kihallgatáson tett vallomása és az ahhoz csatolt helyszíni fényképfelvétel alapján - , hogy a vádlott a lakásba történő behatoláskor a húsklopfolót már eleve magával vitte, a fejére pedig egy harisnyából készült maszkot húzott és a szándéka az volt, hogy a sértett értékeit megszerezze. Megalapozottan utasította el a vádlott azon védekezését, mely szerint csak három esetben ütött a kezében lévő húsklopfolóval a sértett fejére. Ezt a védekezést ugyanis a leghatározottabban cáfolták a sértett sérüléseiről készített fényképfelveletek, az orvosi látlelet, illetőleg a tárgyaláson meghallgatott dr. Juhász Tamás igazságügyi orvosszakértő szakvéleményében kifejtettek. Mindezek alapján helytállóan rögzítette azt, hogy a vádlott összesen tíz ütést mért a sértett fejére a húsklopfolóval, három ütéssel annak élével, hetet pedig annak fokával. Az ütések közepes erőbehatással történtek, és a sértett egyenként és összességében is 8 napon belül gyógyuló sérülést szenvedett. A vádlott e vonatkozásban tett beismerő vallomása alapján azt is megállapította, hogy miután a sértett az ütések következtében eszméletét veszítette, átkutatta annak ruházatát, majd az ott talált irattárcából 87.500 Ft-ot eltulajdonított.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást egyébként a védelem nem vitatta, az ügyész pedig csupán azzal indítványozta kiegészíteni, hogy a vádlott a sértett házában nyitott ajtaján keresztül jutott be a lakásba, ennek az indítványnak az ítéltábla helyt adott és a tényállást - egyebek mellett - ezzel kiegészítette.

A fentiek szerint az ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást - a kiegészítésekkel együtt - helytállónak és megalapozottnak ítélte és azt irányadónak tekintette a másodfokú eljárásban is.

Az irányadó tényállás alapján a megyei bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és törvényesen minősítette cselekményét is, amikor megállapította, hogy a vádlott a tényállásban rögzített magatartásával a Btk. 166. § (1) bekezdésébe ütköző és (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő emberölés büntettének a Btk. 16. §-a szerinti kísérletét valósította meg.

Tévedett azonban a vádlott szándékának a formáját illetően, amikor azt rögzítette ítélete IV. részében, hogy a vádlott a cselekményét eshetőleges szándékkal valósította meg. A Fővárosi Ítéltábla - egyetértve a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványában foglaltakkal - ezt az okfejtést nem fogadta el.

Miként a tényállás kiegészítéséből is kitűnik, a vádlott a helyszíni kihallgatásán tett vallomásaiban /nyomozati iratok: 448. oldal 1. bekezdés/ azt vallotta, hogy azért is ütötte egyre erősebben a sértettet, hogy az meghalljon, ugyanis a sértett a maszkot lehúzta az arcáról ezért a vádlott megijedt, hogy felismerte, továbbá félt attól, hogy a sértett kiabálni fog, vagy segítséget hív. Megállapítható volt az is, hogy a vádlott már a sértett lakásába történt behatolásakor magához vette a 10,6 cm élhosszúságú húsklopfolót, és azzal a sértett ellenállásának leküzdése érdekében a 85 éves, már az első ütést követően védekezésre képtelen állapotba került sértett fejére irányított ütésekkel a húsklopfoló élével, illetve tompa felével összesen 10 ütést mért, egészen addig, amíg a húsklopfoló nyele el nem tört, és a sértett szemei „fel nem akadtak”. Ez a vádlotti magatartás a sértett kitartó szándékú bántalmazására és arra irányult, hogy annak életét kioltsa. Erre utal az a vádlotti nyilatkozat is, hogy csak akkor hagyta abba a sértett bántalmazását, amikor úgy értékelte, hogy a sértett meghalt, és nyugodtan folytathatja az értékek utáni kutatást. /nyomozati iratok 457. oldal alatti vallomás/ Mindezek alapján az állapítható meg, hogy a vádlott a sértett halálát kívánva egyenes szándékkal követte el a cselekményét és csak a szerencsés véletlen mulott az, hogy a 85 éves sértett összességében csak 8 napon belül gyógyuló sérüléseket szenvedett, annak ellenére, hogy reális veszélye is fennállt annak, hogy a sértettnél akár a halálát is eredményező koponyasérülés, ezen belül koponyaüri sérülés is bekövetkezhet. A kifejtettekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletnek az eshetőleges szándéokra vonatkozó indokolási részét mellőzte, mert megállapította, hogy a vádlott egyenes szándékkal követte el a terhére rótt bűncselekményt.

A megyei bíróság ítéletében lényegében helytállóan sorolta fel a bűnösségi körülményeket, azok azonban helyesbítésre, illetve kiegészítésre szorulnak. Az enyhítő körülmények köréből mellőzi az eshetőleges szándékra utalást, ugyanakkor a vádlott büntetlen előéletét csekélyebb súllyal értékeli a javára, figyelemmel a terhére rótt cselekmény tárgyi súlyára. A vádlottnak a bűnösségre is kiterjedő beismerő, őszinte megbánó magatartását nyomatékos enyhítő körülményként értékeli, csakúgy, mint ahogy azt a tényt, hogy a cselekmény kísérlete ugyan befejezett, de távoli, tekintve, hogy a sértett valamennyi sérülése 8 napon belül gyógyuló. Ugyanakkor a vádlott terhére súlyosító körülmény, hogy vagyon elleni bűncselekmény miatt folyamatban lévő büntetőeljárás hatálya alatt követte el a

cselekményét, amely ugyancsak anyagi haszonszerzési célzatú, mint a jelen ügy tárgyát képező cselekmény.

A fentiek szerint helyesbített bűnösségi körülmények mellett is eltúlzott a Nógrád Megyei Bíróság által alkalmazott főbüntetés mértéke. A Fővárosi Ítéltábla az eset összes körülményeire figyelemmel lehetőséget látott a Btk.87.§ (1) és (2) bekezdés a) pontja alkalmazásával a főbüntetés mértékének enyhítésére és - helyt adva a védő enyhítésre irányuló indítványának - a főbüntetés tartamát 8 évi 6 hónapi fegyházbüntetésre enyhítette. Álláspontja szerint ugyanis - figyelemmel arra, hogy a cselekmény kísérleti szakban rekedt, egyben távoli kísérletnek minősül - a 8 évi 6 hónapi időtartamban meghatározott szabadságvesztés büntetés - az ehhez társuló közügyektől eltiltás mellékbüntetéssel együtt - összehatásában alkalmasnak mutatkozik a Btk. 37. §-ában írt büntetési célok elérésére, ezen belül a vádlott visszatartására attól, hogy a jövőben hasonló jellegű cselekményeket elkövessen.

A Fővárosi Ítéltábla a felülbírálat során észlelte, hogy a Nógrád Megyei Bíróság a törvény rendelkezése ellenére nem rendelkezett a vagyonek kobzáról, a tényállás azonban a döntéshez szükséges adatokat tartalmazza, ezért a Fővárosi Ítéltábla - annak ellenére, hogy a vádlott terhére fellebbezést nem jelentettek be - a Btk. 77/B. § (1) bekezdés a) pontja alapján a vádlottat 87.500 Ft vagyonek kobzásra is ítélte, mert ezt az összeget a vádlott a bűncselekmény elkövetése során szerezte. (Be. 354. § (5) bekezdés)

Észlelte továbbá az ítéltábla, hogy a megyei bíróság a bűnjelekről történő rendelkezés során csak a megsemmisíteni rendelt bűnjelek tekintetében szüntette meg azok lefoglalását, míg az egyéb bűnjelek vonatkozásában azok lefoglalásának megszüntetéséről a rendelkezést elmulasztotta. Ezt pótolva a Be. 155. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a további elkobozni, illetve kiadni rendelt bűnjelek lefoglalását is megszüntette.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a rendelkező részben írtak szerint a Be. 372. § (1) bekezdés alkalmazásával megváltoztatta, míg az ítélet egyéb rendelkezéseit - azok törvényes és helyes indokai folytán - a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Btk. 99. § (1) bekezdése alapján a vádlott által az elsőfokú ítélet meghozatalától a másodfokú ítélet meghozataláig előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámítani rendelte.

A Be. 381. § (2) bekezdésében foglaltak alapján - mivel az enyhítésre irányuló fellebbezés eredményre vezetett - megállapította, hogy a másodfokú eljárásban felmerült 16.770 Ft bűnügyi költséget az Állam viseli.

Az ítélet ellen a Be. 386. § (1) bekezdése alapján további fellebbezésnek nincs helye.

Budapest, 2011. év május hó 12. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Hildenbrand Róbert sk.
előadó bíró

Dr. Révész Tamásné sk.
bíró

A Nógrád Megyei Bíróság 7.B.22/2010/20. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.265/2010/9. számú ítéletében foglalt változtatással 2011. év május hó 12. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2011. év május hó 12. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Udud Sándorné
bíróügyi ügyintéző